

skride til denne midlertidige Forbedring, ligger en vis Mulighed for Fare, thi Forholdene ved Vaccinationsanstalten, som den nu er, ere i flere Henseender uheldige, og det er jo noget ubestemt, hvornaar Anstaltens Opgaver blive overførte til Serum-instituttet, selv om Ministeriet udtaler, at saa saare Udvidelsen har fundet Sted, er man betænkt at skride dertil. Men det vedrører, som sagt, i og for sig ikke selve Lovforslaget, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre om dette Punkt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om „Københavneri“, som et andet æret Medlem (Broberg) drog frem, vil jeg sige, at det dog vistnok er meget vanskeligt paa dette enkelte Punkt at fremdrage særlig dette uden at overveje, hvilken Balance der er mellem København og det øvrige Land med Hensyn baade til Udgifter til Sygepleje i Almindelighed og Forholdet til Staten i den Henseende og med Hensyn til de mange andre Udgifter, som nylig ere komne til at paahvile Staden København med et langt ringere Tilskud, end det øvrige Land faar med Hensyn til mangfoldige andre Ting. Jeg tror ikke, at Opgørelsen er i Københavns Favør. For øvrigt har jeg forstaaet den Nedsættelse af Betalingen for visse Sera, som begæres af København, saaledes, at det mere er en Rabat, her er Tale om, end en Begunstigelse. Det hedder derom i Udtalelserne: „Det anbefales dog at give Københavns Kommune, for hvilken der udføres et meget stort Antal Reaktionen, Moderation“, en saadan Rabat er man jo vant til i Livet paa mange andre Punkter.

Jeg skal med disse Bemærkninger til-lade mig ligesom de andre Herrer at anbefale Forslaget til Fremme.

Justitsministeren (Zahle): Der lød under Behandlingen af det forrige Forslag Beklagelse over, at den paagældende Embedsmands Gage var sat for lavt, der har under Behandlingen af dette Lovforslag fra flere Sider indenfor dette Ting lydt Beklagelser over, at man har fordelt en Bevilling over tre Finansaar. Jeg maa i den Anledning virkelig have Lov til, selv om Anledningen ellers ikke fore-ligger saa direkte, at betone, at det er ganske overordentlig nødvendigt, at man paa alle Punkter i Statshusholdningen er saa sparsommelig, som Omstændighederne gøre det muligt. Det er jo mere end een Gang oplyst, at Statens Udgifter i inde-værende Finansaar efter al Sandsynlighed

med Halvdelen ville overstige vore Ind-tægter. Naar noget saadant een Gang er sagt, skulde man tro, at det dog maatte paavirke alle til den yderste Grad af Sparsommelighed. Jeg tror derfor, det er med Rette, at man fra Ministeriets Side har været betænkt paa i dette Tilfælde at stille Forslag om den Udskydelse, som her er omtalt. Man kan naturligvis sige, at paa det Forslag, vi behandlede før, var det ikke saa nødven-digt at tage økonomiske Hensyn, da det dog altid er et Forslag, som giver Staten en Indtægt, men man maa alligevel spare alle Vegne, og jeg tror derfor, at det ogsaa var rigtigt at spare der. Hvad det fore-liggende Forslag angaar, bringer det jo Staten en ikke ringe Udgift, men, som jeg allerede ved Forelæggelsen havde Lejligh-ed til at udtale, mener jeg, at det Ar-bejde, som udføres paa Statens Serum-institut, i sig selv er saa udmærket og for Danmarks Anseelse i Udlandet saa ære-fuldt og betydningsfuldt, at man ikke her bør vige tilbage for Udgiften. Naar det fra den ærede sidste Taler (Goos) blev udtalt, at det var betænkeligt at for-dele Bevillingen over 3 Aar, fordi den Fare, som er til Stede for Forveksling af de forskellige Præparater paa Seruminsti-tuttet, ikke vilde afværges i tilstrækkelig Grad, naar man delte Bevillingen paa den foreslaaede Maade, saa maa jeg dertil sige, at jeg naturligvis erkender, at det er højst farligt at forveksle en Kolbe med Kolera-baciller med en Kolbe med Difteritisserum, da det vil gøre en højst forskellig Vir-ning paa et Menneske, om han faar ind-sprøjtet den ene eller den anden Vædske, men paa den anden Side synes det, efter hvad der er oplyst for mig, at det navn-lig er Kølerrummet, hvis snævre og begræn-sede Beskaffenhed fremkalder Faren for Forvekslinger. Der vil til tredie Behand-ling af Finansloven i Folketinget blive stillet Forslag om et Beløb til Udvidelse af Kølerrummet, og saa vil vistnok den største og værste Fare for Forveksling være fjern-et. Jeg tror derfor, at den foreslaaede Fordeling af Bevillingen over tre Aar er fuldt forsvarlig.

Til det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg) skal jeg sige, at det skal blive taget under Overvejelse, om der er tilstrækkelig Grund til at give den Rabat for stort Forbrug, som her er antydet, men for øvrigt ikke direkte bragt i For-slag. Men det er, som et æret Medlem (Goos) sagde, ikke noget ukendt, at man giver store Forbrugere nogen Rabat.